

- สาระ:** ลูกๆ ที่แสนหวาน ลูกควรจะมี ความซาบซึ้งว่าชีวิตที่ทุกคนกราบไหว้บูชาได้กลายเป็นพ่อของลูกและเวลานี้ ลูกกำลังนั่งอยู่เบื้องหน้าท่านเป็นการส่วนตัว
- คำถาม:** เหตุใดผู้คนจึงร้องขอให้พระเจ้าให้อภัย? พวกเขาได้รับการให้อภัยหรือไม่?
- คำตอบ:** ผู้คนเชื่อว่าพระเจ้าจะลงโทษพวกเขาผ่านธรรมราช (ผู้พิพากษาสูงสุด) สำหรับบาปที่พวกเขาได้ทำมา เหตุนี้เองพวกเขาจึงร้องขอการให้อภัย อย่างไรก็ตามพวกเขาต้องทบทวนสำหรับบาปของพวกเขาในรูปของความทุกข์ทรมานของกรรม พระเจ้าไม่ได้ให้ยาใดๆแก่พวกเขา พวกเขาต้องมีประสบการณ์ของการลงโทษในทรงซึ้งของครุฑ พวกเขาได้รับนิมิตของสิ่งที่พวกเขาทำ “เพราะลูกไม่ทำตามคำแนะนำของพระเจ้า นี่เป็นการลงโทษสำหรับสิ่งนั้น”
- เพลง:** ลูกสูญเสียเวลากลางคืนในการหลับนอนและกลางวันในการรับประทาน...

โอมชานติ ใครพูดสิ่งนี้? พ่อทางจิตพูดสิ่งนี้ ท่านคือพ่อที่สูงที่สุดเหนือสิ่งใด ท่านนั้นสูงยิ่งกว่ามนุษย์ทั้งหมดและสูงกว่าทุกดวงวิญญาณด้วยเช่นกัน มีดวงวิญญาณในแต่ละคน ลูกได้รับร่างกายเพื่อที่จะเล่นบทบาทของลูก เวลานี้ลูกสามารถเห็นได้ว่ามีความนับถือต่อร่างกายของชั้นยาสีลาเพียงใด ผู้คนสรรเสริญคุณูราลาของพวกเรา อย่างมาก พ่อที่ไม่มีขีดจำกัดนี้แฝงตัว ลูกๆ เข้าใจว่าชีพบาบานั้นสูงที่สุดเหนือสิ่งใด ไม่มีใครสูงกว่าท่าน ธรรมราชนั้นอยู่กับท่าน เหตุนี้เองผู้คนในหนทางของความเลื่อมใสศรัทธาจึงร้องขอให้พระเจ้า “โอพระเจ้าได้โปรดให้อภัยแก่ฉัน!” แต่พระเจ้าจะสามารถทำอะไรได้? ที่นี้รัฐบาลจะจับใครบางคนเข้าคุก ธรรมราชนั้นจะให้การลงโทษในทรงซึ้งของครุฑ จะต้องมีความทุกข์ทรมานต่อผลการกระทำตามมาและสิ่งนี้ลูกเรียกว่าความทุกข์ทรมานของกรรม เวลานี้ลูกรู้ว่าใครที่ทุกข์ทรมานกับการกระทำของเขาและอะไรเกิดขึ้น ผู้คนพูดว่า “โอ พระเจ้า ได้โปรดให้อภัยให้แก่นั่น ช้จัดความเจ็บปวดและความทุกข์ของนั้นและให้ความสุขแก่นั่น” พระเจ้าให้ยาอะไรให้แก่ลูกหรือไม่? ท่านไม่สามารถทำอะไรได้ ดังนั้นทำไมพวกเขาถึงถามพระเจ้าเกี่ยวกับสิ่งนั้น? เพราะธรรมราชอยู่กับพระเจ้าด้วยเช่นกัน เมื่อลูกทำบางสิ่งผิดก็จะต้องรับความทุกข์จากสิ่งนั้นอย่างแน่นอน การลงโทษได้รับในทรงซึ้งของครุฑ ลูกจะได้รับนิมิตของทุกสิ่งที่ลูกได้ทำไป การลงโทษจะไม่เกิดขึ้นหากไม่ได้แสดงนิมิตของสิ่งที่ลูกทำก่อน ไม่มียาใดๆในทรงซึ้งของครุฑ ต้องมีประสบการณ์ของการรับโทษที่นั้น เมื่อพวกเขามีประสบการณ์ของความทุกข์ พวกเขา ก็พูดว่า “พระเจ้าปลดปล่อยฉันจากทรงซึ้งนี้!” ลูกๆ กำลังนั่งอยู่เบื้องหน้าใครเวลานี้? พ่อคือผู้ที่สูงที่สุดเหนือสิ่งใด แต่ท่านนั้นแฝงตัว ร่างกายของทุกคนนั้นสามารถมองเห็นได้ ในขณะที่นี้ชีพบาบาไม่มีมือหรือเท้าของท่านเอง แล้วใครที่จะรับดอกไม้มาลา หากท่านต้องการท่านก็จะรับสิ่งนั้นผ่านมือนี้ อย่างไรก็ตามท่านจะไม่ยอมรับสิ่งใดจากใคร เช่นที่สังคราจารย์พูดว่า ไม่มีใครควรแตะต้องตัวเขา ดังนั้นเช่นกันพ่อพูดว่า: พ่อจะรับสิ่งใดจากคนที่ไม่มีบริสุทธิ์ได้อย่างไร? พ่อไม่ต้องการดอกไม้มาลา ในหนทางความเลื่อมใสศรัทธามีการสร้างวัดและถวายดอกไม้ที่วัดโสมนาถาฯ อย่างไรก็ตามพ่อไม่ได้มีร่างของพ่อเอง จะมีใครสามารถสัมผัสดวงวิญญาณได้อย่างไร? ท่านพูดว่า: พ่อจะสามารถรับดอกไม้จากผู้ที่ไม่มีบริสุทธิ์ได้อย่างไร? ไม่มีใครแม้กระทั่งสามารถแตะต้องท่านได้ ผู้ที่ไม่มีบริสุทธิ์จะไม่ได้รับอนุญาตให้แตะต้องท่าน วันนี้พวกเขาอาจจะพูดว่า “بابา” ในขณะที่วันพรุ่งนี้พวกเขาก็จะกลายเป็นชวานรค บาบาก็จะไม่แม้กระทั่งมองดูผู้คนเหล่านั้น พ่อพูดว่าพ่อเป็นผู้สูงสุดเหนือสิ่งใด ตามละครพ่อต้องยกระดับชานยาสีลาด้วยเช่นกัน ไม่มีใครรู้จักพ่อเลย ผู้คนกราบไหว้บูชาชีวิต แต่พวกเขาไม่รู้ว่าเป็นพระเจ้าแห่งกิตะ และท่านมาที่นี่เพื่อให้ความรู้แก่เรา ชื่อของศรียกฤษณะถูกใส่ไว้ในกิตะ ถ้าศรียกฤษณะให้ความรู้ แล้วชีวิตจะทำอะไร? ดังนั้นผู้คนคิดว่าท่านไม่เคยมาเลย โอ! แต่ลูกจะไม่เรียกศรียกฤษณะว่าผู้ชำระให้บริสุทธิ์ พ่อ นั้นถูกเรียกว่าผู้ชำระให้บริสุทธิ์ มีเพียงลูกไม่กี่คนที่สามารถมีความเคารพนับถือได้มากเช่นนั้น ท่านอยู่อย่างเรียบง่ายอย่างมากและอธิบายว่า: พ่อคือพ่อของผู้รู้อาณาทั้งหมด พ่อคือพ่อของทุกดวงวิญญาณด้วยเช่นกันแม้กระทั่งสังคราจารย์ฯลฯ แน่แน่นอนว่าพ่อทางร่างของพวกเขามีร่างกาย แต่พ่อคือพ่อของดวงวิญญาณทั้งหมดทุกคนกราบไหว้บูชาพ่อ เวลานี้พ่อหนึ่งที่เป็นการส่วนตัวเบื้องหน้าลูก อย่างไรก็ตาม ไม่ใช่ลูกทั้งหมดที่จะเข้าใจว่าลูกกำลังนั่งอยู่เบื้องหน้าใคร ดวงวิญญาณเคยกลับมาี่สำคัญที่เป็นร่างเป็นเวลาชาติแล้วชาติเล่า ดังนั้นพวกเขาจึงไม่สามารถจดจำพ่อ พวกเขาเฝ้าแต่มองดูร่างกาย หากพวกเขากลับมามีสำคัญเป็นดวงวิญญาณ พวกเขา ก็จะสามารถจดจำพ่อได้และทำตามศรียกฤษณะของท่าน พ่อพูดว่า: ทุกคนทำความเพียรพยายามที่จะรู้จักพ่อ เพียงผู้ที่กลับมาี่สำคัญเป็นดวงวิญญาณอย่างสมบูรณ์ในเวลาสุดท้ายเท่านั้นที่จะสอบผ่าน สำคัญที่เป็นร่างเล็กน้อยจะยังคงหลงเหลืออยู่ในลูก พ่อ นั้นแฝงตัว ลูกไม่

สามารถให้สิ่งใดแก่ท่านได้ ลูกสาวสามารถไปที่วัดของชีวาเพื่อให้คำอธิบาย เป็นลูกกุมารีที่ให้คำแนะนำของชีพบบา แน่นอนว่ามีทั้งกุมารและกุมารี กุมารต้องให้คำแนะนำแก่ผู้อื่นด้วย ผู้เป็นแม่ก็ได้รับการยกย่องเป็นพิเศษเพราะพวกเธอนั้นทำงานรับใช้มากกว่าผู้ชาย ดังนั้นลูกๆ ควรมีความสนใจในการทำงานรับใช้ เช่นเดียวกับที่มีความใส่ใจอย่างมากในการศึกษาอื่นๆ นั่นคือทางโลก ในขณะที่นี่คือทางจิต ด้วยการศึกษาดังกล่าวและเรียนรู้การฝึกฝน ฯลฯ ลูกไม่ได้รับอะไรเลย ยกตัวอย่างเช่น เมื่อคูร์ก็มีลูก พวกเขา ก็จะเฉลิมฉลองการตั้งชื่อของเขา (ในวันที่ 6) ด้วยการแสดงอย่างเอิกเกริก ฯลฯ มากมาย แต่เขาจะได้รับอะไร ไม่มีเวลามากพอสำหรับเขาที่ได้มาซึ่งสิ่งใด ใครก็ตามที่ได้จากร่างไปจากที่นี่ในตอนนี้จะต้องกลับมาใช้ชาติเกิดใหม่อีกครั้งด้วยเช่นกัน แต่เขาจะไม่สามารถเข้าใจสิ่งใดเลย ใครก็ตามที่ศึกษาเล่าเรียนที่นี่และจากร่างของเขาก็จะไปและจดจำชีพบบาในวัยเด็กของเขาต่อไปตามสิ่งที่เขาได้เรียนรู้มา นี่คือนันตรา หากลูกพยายามที่จะสอนเด็กเล็กๆ เขาจะไม่เข้าใจสิ่งใดเกี่ยวกับจุดเล็กๆ ฯลฯ เขาก็เพียงแต่พูดว่า “ชีพบบา ชีพบบา” จดจำชีพบบาแล้วลูกจะได้รับมรดกแห่งสวรรค์ หากลูกอธิบายให้แก่พวกเขาในลักษณะนี้ เขาก็สามารถไปสู่สวรรค์ แต่เขาจะไม่สามารถประกาศสิทธิ์ในสถานภาพที่สูง มีลูกเช่นนั้นมากมายผู้ที่มาและเฝ้าแต่พูดว่า “ชีพบบา ชีพบบา” และแล้วความคิดสุดท้ายของพวกเขาก็จะนำเขาไปสู่จุดหมายปลายทาง อาณาจักรกำลังมีการก่อตั้ง ผู้คนกราบไหว้บูชาชีวา แต่พวกเขาไม่รู้สิ่งใดเลย เช่นที่เด็กเล็กๆ เฝ้าแต่พูดว่า “ชีวา ชีวา” แต่ไม่เข้าใจสิ่งใดเลย ดังนั้นนี่เช่นกันผู้คนกราบไหว้บูชาท่าน แต่ไม่ได้มีการตระหนักถึงนั่น ดังนั้นลูกควรจะบอกพวกเขาว่า: “ผู้ที่ท่านกำลังกราบไหว้บูชานั้นคือมหาสมุทรแห่งความรู้และท่านคือพระเจ้าแห่งกิติเตนะ ท่านกำลังสอนเรา” ไม่มีมนุษย์อื่นใดในโลกที่จะพูดว่าชีพบบากำลังสอนราชาโยคะแก่พวกเขา มีเพียงลูกๆ เท่านั้นที่รู้อย่างนี้ แต่อย่างไรก็ตามลูกก็ลืม พระเจ้าพูด: พ่อสอนราชาโยคะแก่ลูก ใครพูดว่า: "พระเจ้าพูด: ตัณหาราคะคือศัตรูที่ยิ่งใหญ่ที่สุดและเป็นสิ่งที่ต้องเอาชนะ?" จงละทิ้งโลกเก่า หัตถะโยคีคือผู้สละละทิ้งที่มีชีวิตจำกัด ผู้นั้นคือสังคราจารย์ และผู้เดียวนี้คือชีวาจารย์ (ชีวาผู้เป็นครู) ท่านกำลังสอนเรา ลูกไม่สามารถพูดว่า “ศรีภคณาจารย์” (ภคณาจารย์ซึ่งเป็นครู) เขาคือเด็กเล็กๆ ไม่จำเป็นสำหรับความรู้ในยุคนอง ลูกๆ สามารถทำงานรับใช้ที่ดีมากที่สุดตามที่ เป็นวัดของชีวา ไปที่วัดของชีวา หากผู้เป็นแม่ไปที่นั่น ก็เป็นสิ่งดี แต่หากกุมารีไปที่นั่นก็จะดียิ่งกว่า บอกพวกเขาว่า: “เวลานี้เราต้องประกาศสิทธิ์ในโชคของอาณาจักรของเราจากบาบา พ่อกำลังสอนเราและแล้วเราก็จะกลายเป็นจักรพรรดิ และจักรพรรดินี พ่อคือผู้ที่สูงสุดเหนือสิ่งใด ไม่มีมนุษย์ใดสามารถให้คำสอนเช่นนี้แก่เราได้ นี่คือนองเหล็ก เคยมีอาณาจักรของพวกเขาในยุคนอง พวกเขากลายเป็นราชาและราชินีได้อย่างไร? ใครสอนราชาโยคะแก่พวกเขาที่ทำให้พวกเขากลายเป็นนายแห่งยุคนอง? ผู้เดียวที่คุณกำลังกราบไหว้บูชาอยู่กำลังสอนเราและกำลังทำให้เรากลายเป็นนายแห่งยุคนอง การก่อตั้งเกิดขึ้นผ่านบรรพชา การหล่อเลี้ยงผ่านวิษณุ... ผู้ที่เป็นของหนทางครอบครัวที่ไม่บริสุทธิ์ก็ไปและแล้วเป็นของหนทางครอบครัวที่บริสุทธิ์” พวกเขาพูดว่า: “บาบาทำให้เราที่ไม่บริสุทธิ์กลับมาบริสุทธิ์ ชำระเราและทำให้เราไปเป็นเทพ” ที่นั่นเป็นหนทางครอบครัวเช่นกัน พวกเขาไม่มีความปรารถนาที่จะกลายเป็นบุตรของหนทางสันโดษ ลูกสามารถกลายเป็นบุตรของผู้ที่กลับมาบริสุทธิ์ มีความเป็นมิตรมากมายผู้ที่ไม่ได้แต่งงานเพื่ออภิเษก ดังนั้นลูกๆ สามารถทำงานรับใช้ทุกประเภทเหล่านี้ได้ทั้งหมด ควรมีความใส่ใจในอย่างมากภายในลูก “ทำไมเราถึงไม่กลายเป็นลูกๆ ที่มีค่าของบาบาและไปทำงานรับใช้เช่นนั้น?” การทำลายล้างของโลกเก่าอยู่นอกระยะนี้ลูก ชีพบบาพูดว่า: ภคณาจารย์ไม่สามารถอยู่ที่นั่นได้ เขามาเพียงครั้งเดียวเท่านั้นในยุคนอง เขาไม่สามารถมีรูปลักษณะเดียวกันและชื่อเดียวกันในชาติเกิดอื่น ใน 84 ชาติเกิดเขาจะมี 84 รูปลักษณะ ศรีภคณาจารย์ไม่สามารถสอนความรู้ให้แก่ใครได้ ศรีภคณาจารย์จะสามารถมาที่นี่ได้อย่างไร? เวลานี้ลูกเข้าใจสิ่งเหล่านี้ทั้งหมด เป็นเวลาครั้งวงจรที่ลูกมีชาติเกิดที่ดีมาก และแล้วอาณาจักรของราวันก็เริ่มต้นขึ้น มนุษย์ได้กลายเป็นเช่นสัตว์อย่างสมบูรณ์ พวกเขาเฝ้าแต่ต่อสู้รบราและทะเลาะเบาะแว้งกันและกัน มันเป็นการเกิดของราวันใช่ไหม? อย่างไรก็ตามมันไม่ใช่ดวงวิญญูณจะใช่ 84 ล้านชาติเกิด มีเผ่าพันธุ์ที่หลากหลายมากมาย แต่นั่นไม่ได้หมายความว่าดวงวิญญูณนั้นจะใช้ชาติเกิดมากมาย ฟอนั่งที่นั่นและอธิบายเรื่องทั้งหมดนี้ ท่านคือพระเจ้าผู้สูงสุดเหนือสิ่งใด ท่านสอนเราและผู้นี้ก็อยู่ถัดไปจากท่าน หากลูกไม่ศึกษาเล่าเรียนเป็นอย่างดี ลูกก็กลายเป็นสาวใช้หรือคนรับใช้ของใครบางคน ลูกก็จะกลายเป็นสาวใช้หรือคนรับใช้ของชีพบบาหรือ? พ่ออธิบาย: เมื่อลูกไม่ศึกษาเล่าเรียนลูกจะไปและกลายเป็นสาวใช้หรือคนรับใช้ในยุคนอง ใครบางคนจะกลายเป็นอะไรถ้าเขาไม่ได้ทำงานรับใช้อะไรเลยนอกจากกินดื่มและนอน? มันเข้าไปอยู่ในสติปัญญาของลูกว่าลูกจะกลายเป็นอะไรและลูกก็ยังคงรู้สึกได้ว่า "ฉันจะกลายเป็นจักรพรรดิ!" พวกเขาจะไม่แม้กระทั่งมาอยู่เบื้องหน้าบาบา พวกเขาเข้าใจด้วยตัวเองว่าพวกเขาจะเป็นอะไร แต่พวกเขาก็ยังคงไม่รู้รู้สึกอะไรใดๆ พวกเขาไม่เข้าใจว่าพวกเขาต้องทำความก้าวหน้าและได้มาซึ่งบางสิ่งเพื่อตนเอง เหตุนี้เองบาบาพูดว่า: อย่าได้คิดว่าเป็นบรรพชาที่บอกสิ่งเหล่านี้แก่ลูก คิดเสมอว่าเป็นชีพบบาที่กำลังบอกลูก ลูกต้องมีความเคารพต่อชีพบบา ธรรมราชอยู่กับท่าน มิฉะนั้นจะต้องมีประสบการณ์ของการลงโทษอย่างมากจากธรรมราช กุมารีต้องกลายเป็นผู้ที่ฉลาดมาก มันไม่ใช่ว่าลูกได้ยินบางสิ่งบางอย่างที่นั่น แต่ทันทีที่ลูกออกไปข้างนอกทุกสิ่งก็จบสิ้นลง มีการขยายตัวอย่างมากในหนทางความเลื่อมใสศรัทธา

พ่อพูดว่า: เวลาหนึ่งจลึงทั้งยาพิษ กลายเป็นผู้อยู่อาศัยของสวรรค์ สร้างคติพจน์เช่นนี้ กลายเป็นราชสีห์ที่กล้าหาญ ลูกได้พบพ่อที่ไม่มีขีดจำกัดแล้ว ดังนั้นทำไมลูกถึงใส่ใจกับสิ่งอื่นเล่า? รัฐบาลก็ไม่ได้เชื่อในเรื่องศาสนาใด ดังนั้นพวกเขาจะมาที่นี่เพื่อเปลี่ยนมนุษย์ไปเป็นเทพได้อย่างไร? พวกเขาพูดว่า: “เราไม่เชื่อในศาสนาใดโดยเฉพาะ เราถือว่าทุกคนเป็นหนึ่งเดียวกันและเป็นเช่นเดียวกัน” ในกรณีนั้นแล้วทำไมท่านถึงต่อสู้รบราและทะเลาะเบาะแว้งกัน? มีแต่ความหลือกวางและไม่มีอะไรนอกจากความหลือกวางในทุกหนแห่ง ไม่มีร่องรอยของสัจจะในที่ไหนเลย การพูดเท็จครั้งแรกว่าพระเจ้าอยู่ในทุกหนแห่ง ไม่มีศาสนาใดเช่นศาสนาฮินดู คริสต์เตียนมีศาสนาของตนเอง พวกเขาไม่เปลี่ยนตนเอง(ศาสนาของพวกเขา) เป็นเพียงผู้คนของบารัตเท่านั้นที่เปลี่ยนศาสนาของพวกเขาและพูดว่าพวกเขาเป็นชาวฮินดู เพียงแค่ดูชื่อที่พวกเขาตั้งให้กับตนเอง “ศรีนั่นศรีนี่...” อย่างไรก็ตามไม่มีใครสามารถเป็นศรีได้ นั่นคือเป็นผู้ที่สูงส่งในเวลาหนึ่ง ไม่มีใครแม้กระทั่งให้ศรีมีได้ เหล่านั้นเป็นเพียงหนทางของยุคเหล็กของพวกเขา ลูกจะบอกได้อย่างไรว่านั่นคือศรีมี? หากลูกกุมารีกกลับมาความตื่นตัวและคล่องแคล่ว ลูกก็สามารถอธิบายให้แก่ใครก็ตามได้ อย่างไรก็ตามลูกสาวที่โยคยูกต์ที่ฉลาดและดีมากนั้นเป็นที่ต้องการ อัจชะ

ถึงลูกๆ ที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานี้ได้พบพานอีกครั้ง รัก ระลึกถึง และสวัสดีตอนเช้า จากแม่พ่อ บัณฑิตา พ่อทางจิตพูดนมัสเตกับลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของตัวเอง ความรู้ คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. เพื่อที่จะทำความก้าวหน้าจ ชื่องแะอยู่ในงานรับใช้ของพ่อ เพียงแค่กินดื่มและนอน หมายถึงการสูญเสียสถานภาพของลูก
2. มีความเคารพนับถือต่อพ่อและคำสอนของท่าน ทำความเพียรพยายามอย่างเต็มที่ที่จะกลับมาสำคัญเป็นดวงวิญญาณ ซึมซับคำสอนของพ่อและกลับมาเป็นลูกที่มีค่าและเชื่อฟัง

พร: ขอให้ลูกเป็นผู้รับใช้ที่โยคยูกต์และยูกตียูกต์และคงอยู่เหนือในขณะที่ทำงานรับใช้ ผู้ที่เป็นผู้รับใช้ที่โยคยูกต์และยูกตียูกต์จะคงอยู่เหนืออย่างสม่ำเสมอในขณะที่ทำงานรับใช้ ไม่ใช่ว่าพวกเขาไม่สามารถกลับมาปราศจากร่างเพราะพวกเขามีงานรับใช้มากมายที่ต้องทำ เมื่อลูกจดจำว่านั่นไม่ใช่งานรับใช้ของลูก แต่เป็นสิ่งที่พ่อให้แก่ลูก ลูกก็จะอยู่อย่างเป็นอิสระจากบ่วงพันธะ จงฝึกฝน: ฉันเป็นผู้ดูแลผลประโยชน์ ฉันเป็นอิสระจากบ่วงพันธะ ในช่วงเวลาที่สำคัญให้ฝึกฝนสภาพที่อยู่เหนือบ่วงกรรมซึ่งเป็นสภาพสุดท้ายของลูก เช่นเดียวกับที่ลูกควบคุมการจราจรของความคิดของลูกเป็นครั้งคราว ในทำนองเดียวกันในช่วงเวลาที่สำคัญจงมีประสบการณ์กับสภาพสุดท้ายและลูกจะสามารถสอบผ่านด้วยเกียรตินิยมในช่วงเวลาสุดท้าย

คติพจน์: ความปรารถนาดีเปลี่ยนคำแก้ตัวให้เป็นการแก้ไขปัญหา

*** โอม ชานติ ***

สัญญาณที่ละเอียดอ่อน: สร้างสมบุคลิกภาพของความสูงส่งและความบริสุทธิ์ทางจิตวิญญาณ

ความบริสุทธิ์คือคุณสมบัติพิเศษของชาติเกิดบราห์มินพิเศษของลูก ความคิดที่บริสุทธิ์คืออาหารสำหรับสติปัญญาบราห์มินของลูก ตรีสติที่บริสุทธิ์คือแสงของดวงตาบราห์มินของลูก การกระทำที่บริสุทธิ์คือธุรกิจพิเศษของชีวิตบราห์มินของลูก ความสัมพันธ์และสายใยที่บริสุทธิ์คือระเบียบวินัยสูงสุดในชีวิตบราห์มินของลูก อย่าได้ใช้แรงในการนำบางสิ่งที่สูงส่งมาใช้ อย่าได้นำสิ่งเหล่านี้มาใช้ด้วยการออกแรง ความบริสุทธิ์นี้คือพรของชีวิตของลูก